

BÀI HỌC 12

CÔNG VIỆC CỦA ĐỨC THÁNH LINH

CÂU GỐC: “*Vậy xin Đức Chúa Trời của sự trông cậy, làm cho anh em đầy đầy mọi điều vui vẻ, và mọi điều bình an trong đức tin, hầu cho anh em nhờ quyền phép Đức Thánh Linh được dư dật sự trông cậy*” (Rô-ma 15:13).

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: *Giăng 16:8-11; Rô-ma 5:10; Hê-bơ-rơ 4:15, 16; I Phi-e-rơ 5:8, 9; I Giăng 5:12, 13; Thi thiên 31:24.*

Bây giờ chúng ta đã đến cuối những bài nghiên cứu của ba tháng này về Đức Thánh Linh và đời sống thiêng liêng. Chúng ta sẽ học một công việc quan trọng khác của Đức Thánh Linh trong bài học cuối cùng này. Đó là một công việc chúng ta chưa chú ý đến.

Đức Chúa Giê-su phán với các môn đồ rằng Ngài sẽ đi về cùng Cha, và Ngài hứa sẽ gửi Đức Thánh Linh, “*Nhưng Đấng Yên ủi, tức là Đức Thánh Linh mà Cha sẽ nhân danh ta sai xuống, Đấng ấy sẽ dạy dỗ các người mọi sự, nhắc lại cho các người nhớ mọi điều ta đã phán cùng các người*” (Giăng 14:26).

Đức Chúa Giê-su phán rằng Đức Thánh Linh là một *parakletos*, đó là một “*người giúp đỡ, hay “yên ủi”, hoặc một “trung gian.”* Nói cách khác, Ngài làm việc cho chúng ta. Đồng thời, Đức Chúa Giê-su cũng phán những công việc mà người trung gian sẽ làm. Đức Thánh Linh “*sẽ khiến thể gian tự cáo về tội lỗi, về sự công bình và về sự phán xét*” (Giăng 16:8).

Trong tuần lễ cuối cùng, chúng ta sẽ nghiên cứu chi tiết hơn công việc đặc biệt này của Đức Thánh Linh. Chúng ta cũng sẽ học công việc đặc biệt này của Ngài liên quan thế nào đến hai phần quan trọng khác của công việc Ngài làm vì chúng ta. Chúng ta sẽ tìm hiểu công việc của Ngài liên quan thế nào đến niềm hy vọng của chúng ta có là sự cứu rỗi chắc chắn trong Đấng Christ. Và chúng ta sẽ học công việc đặc biệt này của Đức Thánh Linh liên quan thế nào đến niềm hy vọng vinh quang của sự Tái Lâm. Sự Đức Chúa Giê-su sớm trở lại là niềm hy vọng vĩ đại của chúng ta.

TỰ CÁO VỀ TỘI LỖI

Hãy đọc Giăng 16:8, 9. Trong những câu này, Đức Thánh Linh làm công việc đặc biệt nào cho chúng ta? Tại sao việc này rất quan trọng?

Đức Chúa Giê-su đã gọi Đức Thánh Linh là Đấng Yên ủi. Chữ này có ý nghĩa rất phong phú. Nó cho thấy ý tưởng về người Giúp đỡ, Trung gian, và Yên ủi. Đức Thánh Linh giúp chúng ta hiểu được những điều chúng ta làm sai và những gì chúng ta cần phải làm đúng. Nhưng Ngài không phải là người tố cáo chúng ta. Đức Chúa Giê-su đã không gửi Đức Thánh Linh để lên án chúng ta mà để giúp chúng ta thấy nhu cầu cần ân điển của mình.

Có một người yên ủi thì thật tuyệt vời. Nhưng một người yên ủi cũng phải là người giúp đỡ. Thật rất buồn khi nhiều Cơ Đốc nhân thường có một tinh thần lên án thay vì giúp đỡ. Chúng ta không phải đi chung quanh vạch ra tội lỗi của người khác. Đó không phải là việc Đức Chúa Giê-su kêu gọi chúng ta để làm. Suy cho cùng, chúng ta là ai để vạch ra tội lỗi của người khác? Chính chúng ta cũng là những kẻ có tội.

Đọc Rô-ma 2:1 và Ma-thi-ơ 7:3. Chúng ta học được sứ điệp nào từ những câu này?

Chúng ta là những người làm chứng cho Đức Chúa Trời. Chúng ta không được phán xét người khác. Chúng ta được kêu gọi để nói cho người khác về việc Đức Chúa Giê-su đã cứu chúng ta. Chúng ta không lên án người khác về những sai lầm của họ. Vạch ra tội lỗi của người khác là công việc của Đức Thánh Linh.

Đó là Đấng Yên ủi – không phải chúng ta – sẽ “khiến thể gian tự cáo về tội lỗi” (Giăng 16:8). Ngài sẽ cho họ thấy tội lỗi của họ. Những người không dâng hiến cuộc đời họ cho Đức Chúa Giê-su thường không biết tội lỗi thật sự là gì. Họ không biết tội lỗi có sức hủy hoại thế nào.

Các câu này không dạy rằng Thánh Linh sẽ liệt kê những tội lỗi cụ thể. Thay vào đó, Ngài sẽ đi đến trọng tâm của tất cả các tội lỗi: đó là sự không tin vào Đấng Christ (Giăng 16:9). Chúng ta có thể tự hỏi điều gì gây ra sự bất hạnh và cảm giác cô đơn sâu xa nhất. Nguyên nhân không phải là bản tính không hoàn hảo của chúng ta. Thay vào đó, nguyên nhân là sự từ chối không chấp nhận Đức Thánh Linh. Đức Chúa Trời đã sai Ngài để cứu chúng ta khỏi tình trạng buồn rầu và cô đơn của mình.

Vì vậy, vấn đề chính của tất cả tội lỗi là không tin vào Đức Chúa Giê-su. Ngài là Đấng duy nhất có thể cứu chúng ta ra khỏi tội. Vì vậy, chúng ta không được từ chối Ngài hay Đức Thánh Linh. Từ chối Đức Chúa Giê-su và Thánh Linh của Ngài là một tội lỗi. Tội này đặt cái tôi vào trung tâm. Chỉ có Đức Thánh Linh có thể mở lòng chúng ta để thấy nhu cầu rất lớn của chúng ta là từ bỏ tội lỗi. Chỉ Ngài có thể hướng dẫn chúng ta chấp nhận sự cứu rỗi qua sự chết của Đấng Christ vì chúng ta.

CẦN NÊN THÁNH

Nhiều người tin rằng lòng tốt và các việc lành sẽ đủ để cứu họ. Họ không muốn sự thánh khiết của Đức Chúa Trời. Họ muốn sự tốt lành đến từ hành động mình. Thí dụ, họ muốn được cứu bằng sự tuân giữ luật pháp. Nhưng luật pháp không bao giờ làm cho chúng ta tinh sạch trong mắt của Đức Chúa Trời.

Trong Ê-sai 64:6, tiên tri nói về tất cả các công việc tốt do những người cùng thời với ông làm. Ông nói rằng tất cả mọi việc công bình của họ như “áo nhớp.” Nói cách khác, ngay cả hành động tốt nhất của chúng ta cũng không đủ tốt để cứu chúng ta. Nhưng sự thánh khiết của Đức Chúa Giê-su là đủ tốt để cứu chúng ta, thỏa đáp tất cả các sự đòi hỏi của luật pháp Chúa.

Xin đọc Rô-ma 5:10 và Hê-bơ-rơ 4:15, 16. Sự thánh khiết mà Đấng Christ ban cho chúng ta liên quan thế nào đến công việc Ngài làm cho chúng ta trước mặt Đức Chúa Cha ở trên trời?

Luật pháp đòi hỏi sự thánh khiết. Cuộc đời hoàn hảo của Đức Chúa Giê-su thỏa đáp sự đòi hỏi này. Và khi khiến Ngài sống lại, Đức Chúa Trời đã chấp nhận đời sống của Đức Chúa Giê-su. Điều này có nghĩa là Đức Chúa Cha đã bày tỏ rằng Ngài chấp nhận công việc Đức Chúa Giê-su đã làm để cứu chúng ta. Bây giờ Đức Chúa Giê-su là Đấng Trung Bảo của chúng ta trước Đức Chúa Cha (Hê-bơ-rơ 4:15, 16). Ngài đã đặt đời sống thánh khiết của Ngài thay cho cái “áo nhớp” của chúng ta. Và Ngài đã làm điều đó vì công việc của chúng ta không đủ tốt để cứu chúng ta.

“Tôi đã bị đóng đinh vào thập tự giá với Đấng Christ, mà tôi sống, không phải là tôi sống nữa, nhưng Đấng Christ sống trong tôi; nay tôi còn sống trong xác thịt, ấy là tôi sống trong đức tin của Con Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu tôi, và đã phó chính mình Ngài vì tôi” (Ga-la-ti 2:20). Khi Đức Chúa Giê-su sống trong chúng ta, chúng ta sẽ bước theo Thánh Linh (Rô-ma 8:4). Và chúng ta nhận được sự sống mới qua quyền phép của Đức Thánh Linh (Ga-la-ti 3:2-5; Ga-la-ti 5:16, 18).

Đức Chúa Cha đã ban sự vinh hiển cho Đức Chúa Giê-su. Ngài thấy rằng sự chết của Đức Chúa Giê-su là đủ tốt để cứu chúng ta. Sau đó Đức Thánh Linh được ban xuống là bằng chứng rằng Đức Chúa Giê-su là vô tội trước mọi vụ khống của Sa-tan. Sa-tan nói không ai có thể giữ luật pháp. Nhưng Đức Chúa Giê-su đã đến như một người và giữ luật pháp hoàn hảo. Và bây giờ, qua Thánh Linh của Ngài, Đức Chúa Giê-su ban cho các môn đồ cùng một quyền lực để giữ luật pháp và sống thánh khiết.

Bạn đã có kinh nghiệm là các hành động tốt của mình “nhờ nhớp” thế nào chưa? Điều này dạy gì cho bạn về nhu cầu cần sự thánh khiết của Đấng Christ?

SA-TAN BỊ PHÁN XÉT TẠI THẬP TỰ GIÁ

Hãy đọc Giăng 16:8, 11. Đức Chúa Giê-su đề cập đến sự phán xét nào trong các câu này? Tại sao sự phán xét này là một tin mừng?

Đức Chúa Giê-su nói về sự phán xét trong Giăng 12:48. Ngài đã nói rõ rằng sự phán xét này có thật. Nhưng sự phán xét trong tương lai không phải là điều Đức Chúa Giê-su nói trong Giăng 16:11. Thật vậy, câu này rõ ràng cho thấy Chúa không nói về sự phán xét tương lai. Thay vào đó, một phần của sự phán xét mà Đức Chúa Giê-su nói ở đây là tin mừng vì Sa-tan đã bị phán xét tại Thập tự giá. Nó là kẻ thù lớn của lẽ thật và bây giờ đang sống trong thời gian vay mượn. Sự phán xét sẽ đến. Nhưng câu này dạy rằng “vua chúa của thế giới này” (Sa-tan) bây giờ đã bị lên án (Giăng 12:31).

Xin đọc I Phi-e-rơ 5:8, 9. Phi-e-rơ miêu tả Sa-tan thế nào trong những câu này? Làm thế nào chúng ta có thể chống lại nó?

Sa-tan biết rằng nó chỉ còn một thời gian ngắn. Nó biết mình đã bị đánh bại tại Núi Sọ. Nhưng nó vẫn còn sống và giận dữ và muốn tiêu diệt càng nhiều người càng tốt. Nhưng nó là một kẻ thù bại trận. Đức Chúa Giê-su đã chiến thắng. Đó là vì huyết của Đức Chúa Giê-su cho chúng ta sự tự do.

Dưới đây là một ví dụ từ lịch sử, cho chúng ta thấy quỷ sứ chiến đấu kịch liệt để tiêu diệt chúng ta. Các lực lượng Đồng Minh xâm chiếm nước Pháp vào tháng 6, năm 1944. Rõ ràng là Hitler sẽ thua trận. Nhưng Đức quốc xã đã chiến đấu chống lại các lực lượng Đồng Minh trong 11 tháng kế tiếp cho đến khi chiến tranh kết thúc. Và 11 tháng này là đẫm máu nhất hơn tất cả cuộc chiến. Cũng vậy, Sa-tan biết mình đã hoàn toàn bị đánh bại trên thập tự giá, nhưng nó sẽ không bỏ cuộc. Nó vẫn chiến đấu và cố gắng để tiêu diệt càng nhiều người càng tốt.

Chúng ta đang sống trong thời kỳ khó khăn. Phi-e-rơ nói chúng ta phải quan tâm đến các mối đe dọa đến đời sống thiêng liêng của chúng ta. Nói cách khác, chúng ta cần phải rất tỉnh táo. Nhưng chúng ta có thể đặt tất cả sự sợ hãi và lo lắng của chúng ta vào Đức Chúa Giê-su vì Ngài luôn chăm sóc chúng ta (I Phi-e-rơ 5: 7, 8).

Tại sao sự phán xét là tin mừng? Ai cho chúng ta niềm tin vào sự phán xét? Làm thế nào chúng ta có thể rao giảng về sự phán xét mà đem lại cho những người khác niềm hy vọng thay vì sợ hãi?

THUỘC VỀ Đấng CHRIST

Đọc I Giăng 5:12, 13; Rô-ma 8:15-17; và II Cô-rinh-tô 5:5. Kinh Thánh nói trước hết chúng ta phải chấp nhận Đấng Christ là Cứu Chúa của mình. Sau đó, chúng ta có thể tin là mình có lời hứa về sự sống đời đời. Theo những câu này, tại sao chúng ta có thể tin cậy vào lời hứa này?

Đức Thánh Linh là Đấng dẫn tội nhân đến với Đức Chúa Giê-su. Đó là vì Đức Chúa Giê-su đã chết trên thập tự giá cho chúng ta. Sự chết của Ngài đem chúng ta trở về với Đức Chúa Trời, và sự tha thứ của Ngài giải phóng chúng ta. Bây giờ chúng ta được tự do để sống cuộc đời mới. Đức Chúa Trời nhận chúng ta làm con nuôi của Ngài. Và, cuối cùng, chúng ta không còn là kẻ thù của Chúa nữa (Rô-ma 5:10). Thay vào đó, Đức Thánh Linh điều khiển đời sống chúng ta (Rô-ma 8:4). Sự điều khiển của Ngài giúp chúng ta “chăm những sự thuộc về Thánh Linh” (Rô-ma 8:5). Chúng ta không còn bị cai trị bởi quyền lực của tội lỗi. Thay vào đó, Đức Thánh Linh cai trị cuộc đời chúng ta. Thánh Linh của Đức Chúa Trời hiện đang sống trong chúng ta, và chúng ta thuộc về Đấng Christ (Rô-ma 8:9).

Là con cái của Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ nhận được tất cả những gì Đức Chúa Trời dành cho chúng ta. Đức Thánh Linh nói rằng chúng ta là đồng kế tự với Đức Chúa Giê-su (Rô-ma 8:17). Thánh Linh đã khiến Đức Chúa Giê-su sống lại. Và bây giờ Đức Thánh Linh ban cho chúng ta sự sống (Rô-ma 8:10). Ngài giúp chúng ta biết rằng chúng ta thực sự thuộc về Đức Chúa Trời. “Ấy là trong Ngài [Đấng Christ] mà anh em đã tin và được ấn chứng bằng Đức Thánh Linh là Đấng Chúa đã hứa. Đấng ấy là của cầm về cơ nghiệp chúng ta, cho đến kỳ chuộc lấy những kẻ mà Ngài đã được để khen ngợi sự vinh hiển Ngài” (Ê-phê-sô 1:14). Mỗi tín đồ có sự tin cậy này (I Giăng 5:12, 13).

Đọc Ê-phê-sô 1:13, 14. Trong những câu này, được ấn chứng bằng Đức Thánh Linh nghĩa là gì?

Đức Thánh Linh đặt ấn chứng trên chúng ta để chúng ta có thể tin rằng mình đã được cứu. Ngài cũng đánh dấu là chúng ta thuộc về Đấng Christ, “song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ thì người ấy chẳng thuộc về Ngài” (Rô-ma 8:9). Đức Thánh Linh là của cầm của lời hứa sự sống đời đời. Món quà này sẽ được ban cho chúng ta khi Đức Chúa Giê-su tái lâm (I Cô-rinh-tô 15:51-54). Các Cơ Đốc nhân phải tin rằng họ có sự sống đời đời. Họ thật sự không thể làm chúng cách quyền phép mà không có niềm tin vào lời hứa này.

“Hãy nói về sự can đảm. Nói về đức tin và hy vọng. Bạn sẽ là tất cả sự sáng trong Chúa. Hãy suy nghĩ về cánh cửa mà Đấng Christ đã mở cho bạn mà không ai có thể đóng. Đức Chúa Trời sẽ đóng cửa tất cả các điều ác, nhưng bạn phải cho Ngài cơ hội để đóng. Kẻ thù sẽ đến như một cơn lũ, nhưng Thánh Linh của Chúa sẽ giúp bạn chống lại nó.” – Phỏng trích Ellen White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 16 tháng 4, 1889.

ĐỨC THÁNH LINH VÀ SỰ TRÔNG CẬY

Hãy đọc Rô-ma 5:4, 5; Rô-ma 15:13; và 1 Cô-rinh-tô 13:13. Trong những câu này, tình yêu thương và sự trông cậy liên quan với nhau thế nào? Đức Thánh Linh có phần nào trong việc cho chúng ta tình yêu thương và sự trông cậy?

Đức Thánh Linh là Đấng tuôn đổ tình yêu thương của Đức Chúa Trời vào trong tâm hồn chúng ta. Và tình yêu của Đức Chúa Trời không thay đổi và chân thật. Đó là lý do cho sự trông cậy của chúng ta. Nếu không có tình yêu thương thì sẽ không có sự trông cậy. Chỉ có tình yêu tạo ra sự trông cậy. Điều này là do tình yêu của Chúa được liên kết với sự thành tín của Ngài. Vì vậy, chúng ta có sự trông cậy tuyệt vời là Ngài sẽ trở lại và đem chúng ta về nhà của Ngài.

Hãy đọc Thi thiên 31:24. Câu này nói gì về sự trông cậy ảnh hưởng chúng ta thế nào?

Sự trông cậy (niềm hy vọng) đem lại cho chúng ta đầy tràn với những tình cảm và tư tưởng tốt đẹp. Niềm hy vọng khiến chúng ta muốn làm những điều tốt, đem lại sức mạnh mới, và khiến chúng ta ca hát hân hoan. Vì vậy, Niềm hy vọng rất quan trọng cho cuộc đời. Nếu không có hy vọng thì mục đích của cuộc đời là gì?

Nhưng có hy vọng thì khác với tin tưởng mọi thứ sẽ trở nên tốt hơn trong tương lai. Một số người tin rằng tất cả mọi thứ sẽ trở nên tốt hơn: thời tiết, điểm trong lớp, có nhiều tiền, và v.v.. Nhưng hy vọng không phải là niềm tin mù quáng rằng mọi thứ sẽ trở nên tốt hơn. Thay vào đó, hy vọng dựa trên một niềm tin vào sự trung tín của Chúa. Hy vọng dựa trên niềm tin là Đức Chúa Trời sẽ giữ lời hứa mà Ngài đã hứa trong quá khứ. Hy vọng tin rằng Ngài sẽ làm những gì Ngài nói bởi vì Ngài thành tín và chân thật. Đó là vì Đức Chúa Trời đã bày tỏ rằng chúng ta có thể lệ thuộc vào Ngài, vì Ngài không hề thay đổi. Vì vậy, chúng ta có thể tin cậy Ngài sẽ làm những gì Ngài nói. Lý thật này là lý do cho niềm hy vọng của chúng ta.

Chắc chắn lý do cho niềm hy vọng của chúng ta là ở trong Đức Chúa Giê-su trên thập tự giá. Chúng ta có thể nhìn lên thập tự giá và thấy tình yêu mạnh liệt nhất của Đức Chúa Trời đối với chúng ta. Thập tự giá cho chúng ta và cả vũ trụ một thí dụ về bản tính của Đức Chúa Trời chúng ta. Không gì có thể so sánh với ví dụ này. Chúng ta là những con người tội lỗi, chỉ sống một thời gian ngắn. Nhưng chúng ta vẫn có thể có hy vọng mặc dù chúng ta không thể tìm thấy điều đó trong chính mình. Nhưng chúng ta có thể tìm thấy niềm hy vọng trong Đức Chúa Trời, Đấng đã bày tỏ chính Ngài cho chúng ta trên thập tự giá.

Niềm hy vọng Chúa tái lâm bắt nguồn từ những lời hứa trung thành của Chúa. Niềm hy vọng ảnh hưởng đến cuộc đời chúng ta thế nào? Làm thế nào chúng ta có thể có lối sống cho thấy hy vọng thay vì tuyệt vọng?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Hãy đọc Ellen G. White, *Ye Shall Receive Power*, đặc biệt là tháng Mười “*Ready for the Spirit.*”

Dưới đây là một miêu tả ngắn về tất cả những điều mà Đức Thánh Linh làm. Đức Thánh Linh làm việc hòa hợp với Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con để cứu chúng ta. Đức Thánh Linh đánh thức chúng ta từ cái chết thuộc linh. Ngài hướng dẫn chúng ta để ý thức tội lỗi của mình, và mở mắt chúng ta để nhận ra là mình đang bị chết mất. Ngài dẫn chúng ta tới Đức Chúa Giê-su Christ, là Đấng duy nhất có thể thỏa đáp các nhu cầu của linh hồn chúng ta.

Đức Thánh Linh ban cho chúng ta niềm hy vọng rằng chúng ta được cứu. Ngài luôn luôn chỉ cho chúng ta về Đức Chúa Giê-su và những gì Chúa đã làm cho chúng ta. Ngài giúp chúng ta trở nên giống Đức Chúa Giê-su và giữ chúng ta trung tín trong sự bước đi với Chúa. Ngài giúp chúng ta làm theo ý muốn của Chúa, và Ngài ban cho chúng ta quyền lực để làm việc cho Đức Chúa Trời.

Chúng ta sẽ ra sao nếu không có Đức Thánh Linh? Chúng ta có thể làm gì nếu không có Đức Thánh Linh? Chúng ta sẽ phải đau khổ và bị chết mất nếu không có Ngài. Chúng ta không thể làm gì để đem lại sự vinh hiển cho Đức Chúa Trời. Tạ ơn Đức Chúa Giê-su đã hứa và đã gửi Đức Thánh Linh. “Đức Thánh Linh là sự ban cho lớn nhất mà Đức Chúa Giê-su có thể xin từ Cha Ngài. Ngài xin Đức Thánh Linh để nâng cao tinh thần dân sự Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Ye Shall Receive Power*, tr. 13.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Công việc nào của Đức Thánh Linh đã có giá trị nhất đối với bạn? Tại sao công việc đó lại quan trọng như vậy? Điều này đã thay đổi đời sống của bạn thế nào?
2. Trong lớp, hãy nói về sự trông cậy chúng ta có trong Đức Chúa Giê-su. Có những lý do nào cho sự trông cậy này? Giả sử có người hỏi về lý do cho “sự trông cậy” bạn có (I Phi-e-rơ 3:15). Câu trả lời của bạn là gì, và tại sao?
3. Bài học tuần này nói về sự tin tưởng và tin cậy vào lời hứa là Đức Chúa Giê-su cứu chúng ta. Có niềm hy vọng này nghĩa là gì? Và nếu chúng ta có niềm hy vọng đó, tại sao? Lý do? Có sự khác biệt nào khi quá tin chắc vào chính mình và tin rằng sự công bình của chúng ta sẽ cứu chúng ta?